

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET FOLYÓIRATA

CXXXVIII. évfolyam • 2003. január

ALAPÍTVÁ

1862-BEN

Erdei Iskola a „nyugati végeken”

A Szombathelyi Erdészeti Rt. rövid és hosszú távú stratégiai tervében kiemelten fontos szerepet kapott, hogy társadalmunk megyénk erdőgazdálkodásáról hiteles és valós képet kapjon.

E cél megvalósításának egyik fontos állomása volt 1996. június 11-én a Stájer-házi Erdészeti Múzeum megnyitása a Kőszegi hegyen. (A múzeum azóta is kedvelt turisztikai „célpontja” a hegyet járó turistáknak és természetjáróknak, népszerűségét fémjelzi, hogy volt olyan nap, amikor 642 látogató váltott belépőjegyet a múzeumba!)

Idén ősszel, október 16-án újabb jelentős állomáshoz érkeztünk: ünnepélyes keretek között megnyitotta kapuit a Stájer-házi Erdészeti Erdői Iskola.

Az iskola megnyitó ünnepségén dr. Pető József vezérigazgató – aki egyben az OEE Szombathelyi Csoportjának elnöke is – mondott köszöntőt és köszönte meg az FVM Erdészeti Hivatalának támo-

gatását, mellyel komoly anyagi segítséget adtak terveink megvalósításához.

Ezt követően Barátossy Gábor, az FVM Erdészeti Hivatalának elnöke mondta el avató beszédét és nyitotta meg Vas megye első erdészeti erdei iskoláját.

nem utolsósorban erdőgazdálkodásunkról!

Reméljük, hogy a XXI. század felnövő nemzedékei hitelesebb, jobb és egyben pozitívabb képet kapnak erdőgazdálkodásunkról, és a jövőben az erdőszben nem „erdőirtót” hanem az erdőt szerető, hozzáértő gondos gazdát látnak!

A mi tisztünk erdészeké – hisz ezt helyettünk senki nem teszi meg –, hogy a mai magyar társadalommal elfogadtassuk, hogy az erdősz az erdőben, az erdőből, de alapvetően az erdőért él és dolgozik!

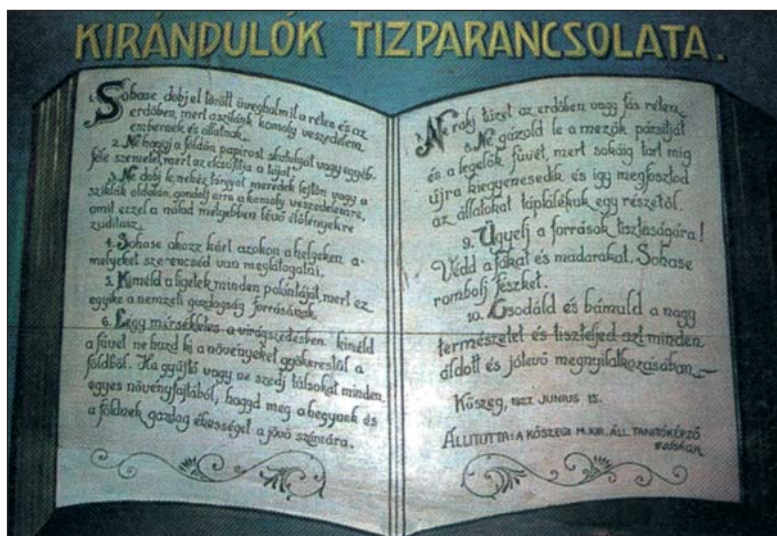
Örömmel nyugtázzhatjuk, hogy a XVIII. század közepén épült erdészházak méltón szolgálgják ma is erdő-

gazdálkodásunkat.

A két létesítmény tükröt tart társadalmunk elé, melyben erdőgazdálkodásunk múltja, jelene és jövője tekint vissza ránk.

Bejczy Péter

iskola- és múzeumigazgató

Azóta már a tényleges „oktatás” is elkezdődött – elsősorban általános iskolásokat fogadunk –, hisz gyermekkorban lehet megfelelő szemléletet kialakítani a természetről, az erdőről és

A harmadik oldal

Manapság száznegyven év még egy tölgy vagy bükk életében is szép kor. Egy újság életében tekintélyt parancsoló. Méltóságteljes öregúr. Aki már nemigen változtatja a felöltőjét. Az Erdészeti Lapok sem tette gyakran száznegyven éves története folyamán.

Pedig hát zaklatott világ vette körül. Fél évszázadosan átélt egy világégetést, mindjárt ezután - a sajátos köztársaság elől - inkább barlangba bújt nébány bónapig - csak ne zaklassák. Belső tartalmát tápláló közege alaposan lesóványodott, de nem adta fel. Fogadott mindenkit, aki nem sajnálta a fáradságot és mondanivalója is volt elég. Nembogy a kabátot nem kellett cserélni, de az alsóneműt sem. Az ingeket meg különösen nem keverte össze.

Alig százévesen összeroppant. Nem a kor miatt, hanem mert megalázták, mert bozzászokott, hogy kimondhatja az igazságot. Mint ahogy addig tette. Ott állt kopottas kabátjában, önérzetében megbántva és tudta, hogy át kell öltöznie. Hallotta a szabóoló csattogását. Sokáig feszengett az új mundérban. Hja, majd' száz év után már oda a gyermekies öröm az új bolmik láttán. És mégis örömet lelte abban, hogy tevékeny részese volt a magyar erdőgazdálkodás aranykorának. Újságlelkületéből adódóan azonban hiányzott az erdő, a természet összetartó (selmeci) szellemisége, a szabad véleménynyilvánítás sokszínűsége.

Az új kabátban bennfelejtett tű bol itt szúrta, hol ott karcolta, egy-egy csepp vérét ejtve. Negyven év alatt szép lassan, de vészesen legyengült. Magára maradt. Jószerivel csak a tudomány képviselői tartották benne a lelket. Éppen tíz éve kapott ismét új kabátot, a régiek alapján tervezgetve, egy fedőlapba gyűjtve az elmúlt, közel másfélszáz év címlap-kaleidoszkópját. Ám ez mára megkopott.

Hogy milyen lett az új? Az egyiknek tetszik, a másiknak nem. Mától itt áll buszonöt sornyi hely a harmadik oldalnak is. Szeretnénk, ha többen írnának ide örömeikről, sikereikről vagy az is, aki buszonöt sorban akár buszonötöt subint a szakmai visszásságok ülepére. Mert ez az oldal nem csak a szerkesztőé.

Pápai Gábor

Tartalom

Solymos Rezső: A tudás a társadalom és az erdő jövőjének záloga	2	
Csepregi Imre-dr. Koloszar József: Új gyéritési eljárások első hazai tapasztalatai	4	
EU-csatlakozás	6	
Csóka Péter: A PHARE projektről.....	9	
Fekete zsófia: Az élelmiszerbiztonság és a zártkertes vadtartás.....	10	
Lakatos Ferenc: Hagyni vagy nem hagyni?	12	
	<i>Horváth Béla-Kocsó Mibály-Mészáros Károly-Traser György: Az erdei tűzkárok elleni védekezés fejlesztése</i>	14
	Madas András Zólyomi Bálint Emlékérmeket kapott.....	18
	Szoboravató Ásotthalmon	20
Az év fája: a hegyi juhar	22	
Bartha Pál: Magánerdő és természetvédelem.....	24	
Birtokba kell venni a szülőföldet	25	
A molyhos tölgy méhészeti jelentősége.....	25	
Találomra	26	
Legyen világosság!	27	
Egyesületi hírek	29	

ERDÉSZETI LAPOK • Az Országos Erdészeti Egyesület folyóirata CXXXVIII. évfolyam 1. szám (január)

FŐSZERKESZTŐ: PÁPAI GÁBOR • A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKE: DR. SZIKRA DEZSŐ

A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG TAGJAI: Andrési Pál, Apatóczyk István, dr. Bartha Dénes, Detrich Miklós, Greguss László Géza, dr. Járasi Lőrinc, dr. Sárvári János, Zétényi Zoltán.

SZERKESZTŐSÉG: 1027 Budapest, Fő u. 68. Telefon/fax: 201 77 37 • Mobil: 06 30 97 15 255

KIADÓ: Országos Erdészeti Egyesület, 1027 Budapest, Fő u. 68. • FELELŐS KIADÓ: CSERÉP JÁNOS elnök

Nyomdai munkák: INNOVA-PRINT, Budapest • Felelős vezető: ifj. Komornik Ferenc

A kézirat lezárva: 2002. december 31.

ISSN 1215-0398

Terjeszti az Országos Erdészeti Egyesület. Felvilágosítást a lappal kapcsolatban az Egyesület ad. Megjelenik havonta.

A beküldött kéziratokat, fényképeket nyilvántartásba vesszük. A cikkek, írások nem feltétlenül azonosok a szerkesztő véleményével, azok tartalmáért mindenkor a szerző felel. Honoráriumot megegyezéssel csak felkért írásokért, fotóért, illetve grafikai munkákért fizetünk.

Címképünk: Rózsa Sándor fája az ásotthalmi szakiskola erdejében. Fotó: dr. Molnár Gyula.